

ХАДЖИ ДИМИТЪРЪ И СТЕФАНЪ КАРАДЖА.

Раковски поискал да опита, дал българитъ сж готови за въстание. Съ своитъ помощници той събралъ една дружина отъ 128 души момчета, повикалъ Хаджи Димитра и Стефана Караджа и казалъ :

— Български войводи! Ето ви една дружина! Поведете я и право въ Балкана. Тамъ ще видите, може ли народътъ да въстане или не!

Войводитъ съ радостъ приели поканата. Стефанъ Караджа се облѣкълъ съ най-новитъ си бунтовни дрехи. Турилъ на глава чудесенъ калпакъ.

На 5-й срещу 6-й юний 1868 г. двамата войводи прехвърлили юнацитъ презъ Дунава и стѣпили на българска земя при Свищовъ. Първата битка на дружината съ турцитъ станала въ лозята при село Караисенъ. Страшниятъ бой билъ победоносенъ за българитъ. Паднали 6—7 момчета, но турцитъ били разпрѣснати и пжтьтъ за Балкана отворенъ. Среща на дружината съ турци имало и на други мѣста, ала най-голѣмата битка станала въ единъ долъ, нареченъ „Канлъ-дере“ до с. Вишовградъ (Севлиевско). Тука дружината била командувана отъ двамата войводи. Турски войски и башибозуци налетѣли отъ околнитъ турски села. Сражението станало страшно и кървопролитно, турската верига била разкъсана, и Хаджи Димитъръ измъкналъ дружината за Балкана. За зла честь, въ боя билъ зле раненъ Стефанъ Караджа, който храбро отстоявалъ най-опасното мѣсто. Турцитъ веднага хванали ранения войвода и го закарали въ Русе. Съставилъ се жестокъ турски сждъ, който осждилъ Караджата на смъртъ. Написали присждата и пратили стражари да я окачатъ на шията му. Когато, обаче, стражаритъ влѣзли въ затвора, намѣрили войводата починалъ отъ ранитъ си. За да сплашатъ българския народъ, турцитъ заповѣдали да изнесатъ мъртвото тѣло на юнака и да го окачатъ на бесилката.

Така славно загиналъ народниятъ войвода за свободата на България.